

LBRIS

We know
books

Ai citit?

🐾 CASĂ NOUĂ PENTRU LUNA

🐾 CASĂ NOUĂ PENTRU TILLY

Descoperă și:

🐾 CASĂ NOUĂ PENTRU FLUFFY

CASĂ NOUĂ PENTRU **PIP**

LINDA CHAPMAN

Ilustrații

Sophy Williams

Traducere din limba engleză de
Ana Dragomirescu

LITERA
București

Capitolul 1

– Jack! Uită-te la puiul ăla drăguț de border collie! îi atrase Grace atenția.

Într-o după-amiază însorită de vineri, Grace și fratele ei geamăn se plimbau prin parc cu Tiny, câinele uriaș al familiei. Un cățeluș alb cu negru pufos veni în goană spre

ei, lătrând entuziasmat. Când micuțul se repezi asupra lui Tiny, acesta se lipi cu burta de pământ și începu să dea din coadă. Jack își roti privirea prin parc.

– Cu cine o fi? Singura persoană pe care o văd e mama.

Mama lor rămăsese ceva mai în urmă, împreună cu cei patru câini de care avea grijă în acea zi.

Ea conducea o asociație care oferea servicii de îngrijire zilnică și pensiune pentru câini, numită Top Dog.

– Probabil că a fugit în parc de pe stradă, își dădu cu presupusul Grace.

O veveriță se cățără în grabă pe un copac din apropiere. Cățelușul alergă nerăbdător după ea și încercă să se suie în pom, zgâriind scoarța cu lăbuțele.

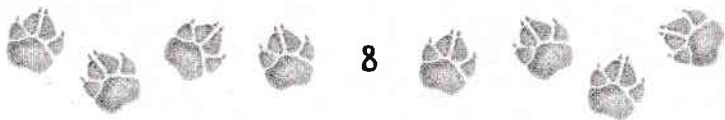
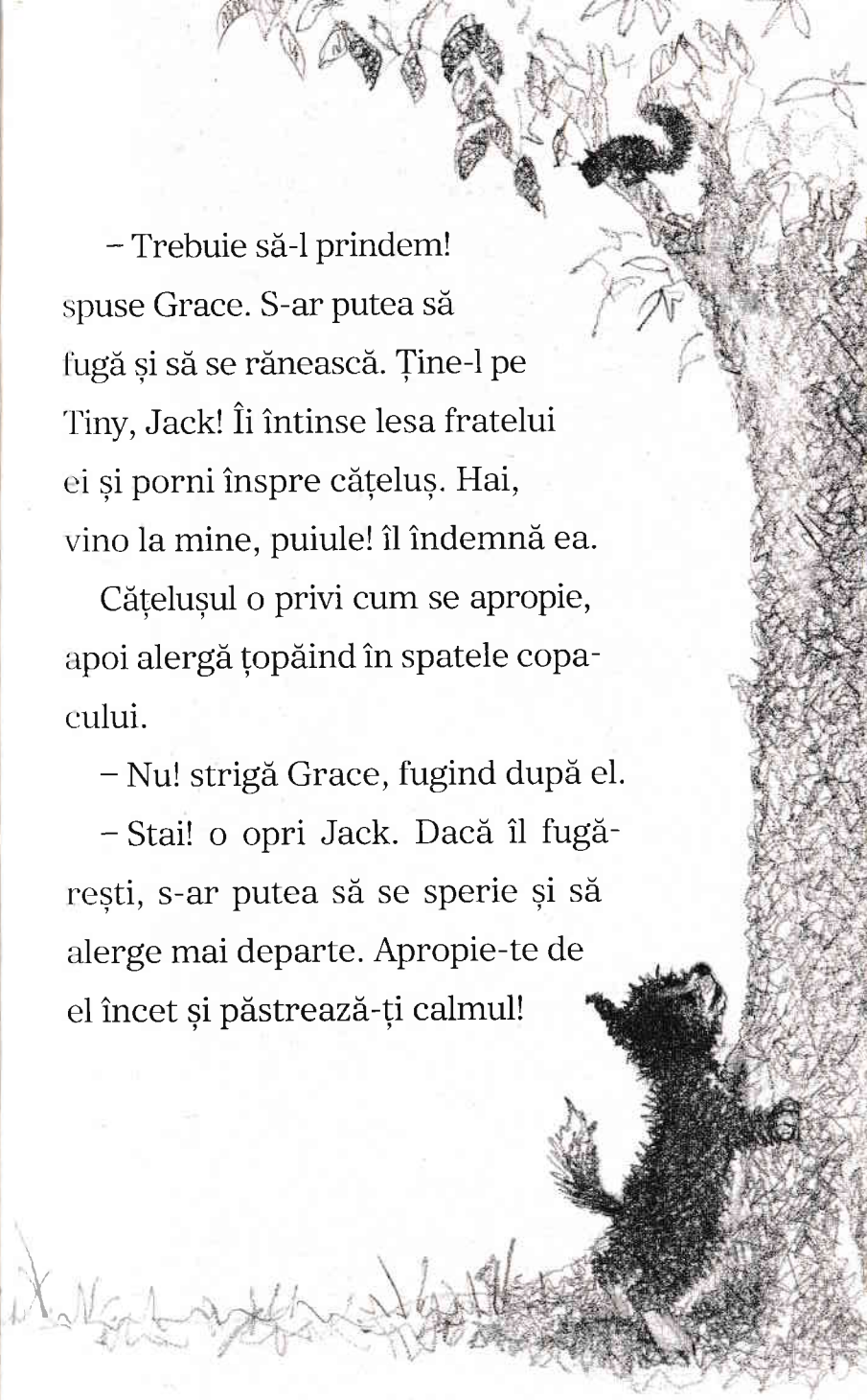
– E plin de viață, observă Jack.

– Trebuie să-l prindem! spuse Grace. S-ar putea să fugă și să se rănească. Ține-l pe Tiny, Jack! Îi întinse lesa fratelui ei și porni înspre cățeluș. Hai, vino la mine, puiule! îl îndemnă ea.

Cățelușul o privi cum se apropie, apoi alergă țopăind în spatele copacului.

– Nu! strigă Grace, fugind după el.

– Stai! o opri Jack. Dacă îl fugărești, s-ar putea să se sperie și să alerge mai departe. Apropie-te de el încet și păstrează-ți calmul!

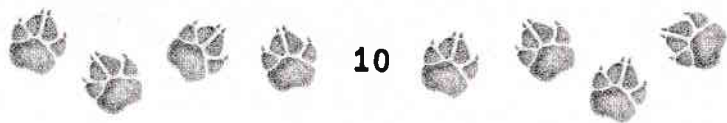

Grace oftă. Jack îi spunea mereu să facă mișcări mai lente, dar știa că fratele ei avea dreptate. Se lăsă pe vine și îl chemă cu blândețe:

– Aici, cuțu, cuțu!

Spre ușurarea ei, cățelușul se opri din alergat. Lăsă urechile în jos și porni către ea. Grace întinse încet o mână, cu pumnul

strâns, îndreptat în jos, așa cum știa că trebuie să procedeze. Micuțul îi adulmecă degetele, după care pufni, îi linse toată mâna și dădu din coadă. Văzând că de data aceasta o acceptase, fata îi mângâie spatele acoperit de o blăniță moale, iar cățelușul îi sări în brațe.

– Ești tare prietenos!

Micuțul se zvârcoli, încercând să-i roadă vârfurile părului castaniu.

– Are un medalion? întrebă Jack.

Grace citi ce scria pe medalionul în formă de os care era prins de zgarda albastră a cățelușului.

– Da. Îl cheamă Pip. Bună, Pip! îi spuse ea ghemotocului pe care-l ținea în brațe, și simți cum i se topește inima când se uită în ochii lui negri și vioi.

Pip avea capul negru, cu o dungă albă pe frunte și un nas drăgălaș, cât un nasture.

Vârful cozii și lăbuțele îi erau albe, de parcă ar fi fost înmuiate în vopsea. O ureche îi stătea ciulită, însă cealaltă dimpotrivă, se tot pleoștea.

– E trecut și un număr de telefon? întrebă Jack. S-o rugăm pe mama să sune și...

– Nu cred că e nevoie, îl întrerupse Grace când un cuplu tânăr dădu iama în parc, strigând numele lui Pip. Cred că stăpânii tocmai l-au găsit!

– Pip! exclamă femeia, dând cu ochii de cățelușul din brațele lui Grace. Eu sunt Jess, stăpâna lui. Of, băiețel neastâmpărat! îi spuse ea micuțului, părând mai degrabă îngrijorată decât supărată.

Bărbatul i se alătură, iar Grace îi încredință cățelușul.

– Credeam că te-am pierdut, zise tânărul, ciufulind creștetul lui Pip.

– Mulțumim că l-ai prins, spuse Jess recunoscătoare. E un coșmar! O tot ia la fugă după alți câini, nu-i așa, Alex?

– Și după păsări, veverițe și oameni, adăugă sec bărbatul pe nume Alex. Îl avem de aproape o lună și credeam că o să se mai potolească, dar e din ce în ce mai rău.

– Noi locuim într-un apartament, explică Jess. Îl plimbăm de trei ori pe zi, dar nici așa nu e suficient. Doarme puțin, imediat e în picioare și distruge tot prin casă, apoi latră ca nebunul până îi dăm drumul afară.

– Zgomotul îi deranjează pe vecini, spuse Alex. E foarte prietenos, doar că nu sunt sigur dacă un cățeluș ca el e ceea ce ne trebuie. Părinții lui au fost amândoi câini ciobănești de stână; de la ei a moștenit atâta energie.

Grace și Jack se uitară unul la altul. Era ceva firesc la gemeni să se înțeleagă din priviri. Cu

ochii la sora lui, Jack dădu din cap, iar ea își îndreptă din nou atenția către tânărul cuplu.

– Într-adevăr, pare să nu fie cățelul potrivit pentru voi. Ce aveți de gând să faceți? întrebă ea politicos. Îl păstrați sau încercați să-i găsiți un alt cămin? Grace își încrucișă degetele. Ar fi fost minunat să aibă în grijă un nou animal, pe care să-l dea spre adopție!

Jess și Alex se consultară din priviri.

– Cred că o nouă casă ar fi varianta cea mai bună, oftă Jess. Sărută cățelușul care se zbatea. Îl iubesc la nebunie, dar cred că ar fi mult mai fericit într-un loc în care să poată alerga tot timpul pe afară. În plus, tocmai am aflat că sunt însărcinată. Chiar nu știu cum o să ne descurcăm cu un bebeluș și cu un cățel ca Pip.

– Dar ne displace gândul de a-l duce la un adăpost pentru câini, interveni Alex. Are prea multă nevoie de afecțiune.

Grace fu cuprinsă de entuziasm.

– Poate reușim să vă ajutăm, zise cu înflăcărare. Jack și cu mine avem propriul nostru serviciu de adopție. Se numește „Un cămin pentru totdeauna“.

– Suntem experți când vine vorba de a găsi stăpâni permanenți pentru câini și pisici, adăugă Jack. Mereu avem grijă ce fel de persoane alegem, dar până atunci, animăluțele locuiesc cu noi, așa că nu suferă de singurătate. Mama noastră e chiar acolo, dacă vreți să discutați cu ea. Jack arată spre locul în care mama îi lăsa pe câini să adulmece un stâlp de iluminat. Ea conduce asociația Top Dog.

– Ah, e doamna cu duba care arată ca un câine? întrebă Jess. Mă face să zâmbesc de fiecare dată când o văd prin oraș.

– Poate schimbăm o vorbă cu ea, propuse Alex.

